Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä heinäkuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — Euroopan unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta — 3 ja 9 artikla — Ilmoittamisvelvollisuus — Rikkominen — Seuraamukset — Oikeasuhteisuus

Asiassa C-255/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Kecskeméti közigazgatási és munkaügyi bíróság (Unkari) on esittänyt 19.5.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.5.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Robert Michal Chmielewski

vastaan

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, J. L. da Cruz Vilaça ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.3.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága, asiamiehenään B. Gyenge,

— Unkarin hallitus, asiamiehinään Z. Fehér, G. Koós ja M. M. Tátrai,

— Belgian hallitus, asiamiehinään J.-C. Halleux, M. Jacobs ja C. Pochet,

— Espanjan hallitus, asiamiehenään A. Gavela Llopis,

— Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato P. Gentili,

— Euroopan komissio, asiamiehinään L. Grønfeldt ja A. Sipos,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

kuultuaan julkisasiamiehen 7.5.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 65 artiklan ja yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 (EUVL L 309, s. 9) 9 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Robert Michal Chmielewski ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (kansallisen vero- ja tulliviraston alainen Dél-alföldin alueen tulli- ja finanssiasioiden pääosasto) ja jossa on kyse seuraamusmaksusta, jonka viimeksi mainittu on määrännyt Chmielewskille sen vuoksi, ettei Chmielewski ole ilmoittanut käteissummaa, jonka hän kuljetti saapuessaan Euroopan unionin alueelle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksen N:o 1889/2005 johdanto-osan 1–3, 5, 6 ja 13 perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(1) Yhteisön tehtäviin kuuluu edistää taloudellisen toiminnan sopusointuista, tasapainoista ja kestävää kehitystä koko yhteisössä luomalla yhteismarkkinat sekä talous- ja rahaliitto. Tätä varten sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla varmistetaan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus.

(2) Laittomasta toiminnasta saatujen tuottojen tuominen rahoitusjärjestelmään ja niiden sijoittaminen rahanpesun jälkeen haittaavat tervettä ja kestävää taloudellista kehitystä. Näin ollen rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/308/ETY [(EYVL L 166, s. 77)] otettiin käyttöön yhteisön järjestelmä rahanpesun estämiseksi seuraamalla luotto- ja rahoituslaitosten sekä tiettyjen ammattiryhmien kautta toteutettavia liiketoimia. Koska on olemassa riski, että kyseisen järjestelmän käyttöönottaminen lisää laittomiin tarkoituksiin tapahtuvaa käteisrahaliikennettä, direktiiviä [91/308] olisi täydennettävä yhteisön alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalla valvontajärjestelmällä.

(3) Tällä hetkellä ainoastaan harvat jäsenvaltiot ovat kansallisessa lainsäädännössään ottaneet käyttöön tällaisen valvontajärjestelmän. Lainsäädäntöjen väliset erot haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tästä syystä perustekijät olisi yhdenmukaistettava yhteisön tasolla yhteisön alueen rajat ylittävän käteisrahaliikenteen samantasoisen valvonnan varmistamiseksi. Yhdenmukaistamisen ei kuitenkaan pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen toteuttaa yhteisön alueen käteisrahaliikenteen kansallista valvontaa perustamissopimuksen nykyisten määräysten mukaisesti.

– –

(5) Tämän vuoksi yhteisön alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön kuljettamaan käteisrahaan olisi sovellettava ilmoittamisvelvollisuuden periaatetta. Tämä periaate mahdollistaisi sen, että tulliviranomaiset voisivat kerätä tietoja kyseisestä käteisrahaliikenteestä ja tarvittaessa välittää ne toisille viranomaisille. – –

(6) Ottaen huomioon ilmoittamisvelvollisuuden ennalta ehkäisevän tarkoituksen ja pelotevaikutuksen se olisi täytettävä yhteisön alueelle saavuttaessa ja sieltä poistuttaessa. Jotta viranomaisten toiminta voidaan kohdentaa merkittävään käteisrahaliikenteeseen, ilmoitusvelvollisuuden olisi koskettava kuitenkin ainoastaan vähintään 10 000 euron suuruista rahaliikennettä. Lisäksi olisi täsmennettävä, että ilmoitusvelvollisuus koskee rahoja kuljettavaa luonnollista henkilöä siitä riippumatta, onko hän rahojen omistaja vai ei.

– –

(13) Toimivaltaisten viranomaisten toimivaltuuksia olisi täydennettävä jäsenvaltioiden velvollisuudella säätää seuraamuksista. Seuraamuksia olisi kuitenkin määrättävä ainoastaan tämän asetuksen mukaisen ilmoituksen antamatta jättämisestä.”

4 Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tällä asetuksella täydennetään direktiivin [91/308] rahoitus- ja luottolaitosten sekä tiettyjen ammattiryhmien kautta toteutettavia liiketoimia koskevia säännöksiä siten, että siinä säädetään yhdenmukaiset säännöt yhteisön alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalle toimivaltaisten viranomaisten toteuttamalle valvonnalle.”

5 Mainitun asetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön, joka kuljettaa mukanaan vähintään 10 000 euron verran käteisrahaa, on ilmoitettava kyseinen rahamäärä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kautta hän saapuu yhteisön alueelle tai poistuu sieltä, tämän asetuksen mukaisesti. Ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty, jos annetut tiedot ovat virheellisiä tai epätäydellisiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

– –

e) käteisrahan alkuperä ja käyttötarkoitus;

– –”

6 Saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos 3 artiklassa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty, käteisraha voidaan pidättää hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.”

7 Asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kukin jäsenvaltio ottaa käyttöön seuraamuksia, joita se soveltaa, jos 3 artiklassa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

Unkarin oikeus

8 [Asetuksen N:o 1889/2005] täytäntöön panemiseksi annetun vuoden 2007 lain nro XLVIII, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (jäljempänä laki XLVIII), 1 §:n mukaan tullihallinto on toimivaltainen panemaan asetuksen N:o 1889/2005 täytäntöön.

9 Lain nro XLVIII 3 §:ssä säädetään, että tulliviranomaisilla on mainitun asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden noudattamiseksi käteisrahaliikenteen valvontaa varten oikeus toimivaltaisena tulliviranomaisena tarkastaa luonnollisia henkilöitä, heidän matkatavaroitaan ja kulkuvälineitään.

10 Lain XLVIII 5/A §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön alueelle saapuvien tai sieltä poistuvien luonnollisten henkilöiden, jotka noudattavat virheellisesti tai epätäydellisesti heille asetuksen [N:o 1889/2005] 3 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa hallussaan oleva, asetuksen [N:o 1889/2005] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käteisraha taikka jättävät ilmoitusvelvollisuutensa kokonaan täyttämättä, on asetuksen [N:o 1889/2005] 9 artiklan mukaisesti maksettava paikan päällä forinttimääräisenä [(Unkarin forintti, HUF)] vahvistettava seuraamusmaksu, jonka määrä on

a) 10 prosenttia heidän hallussaan olevan käteisrahan määrästä, jos tämä on vähintään 10 000 euroa mutta enintään 20 000 euroa,

b) 40 prosenttia heidän hallussaan olevan käteisrahan määrästä, jos tämä on yli 20 000 euroa mutta enintään 50 000 euroa,

c) 60 prosenttia heidän hallussaan olevan käteisrahan määrästä, jos tämä ylittää 50 000 euroa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Chmielewski jätti 9.8.2012 Serbiasta Unkarin alueelle saapuessaan ilmoittamatta tuoneensa mukanaan yhteensä 147 492 euron arvosta käteisrahaa eli 249 150 Bulgarian leviä (BGN), 30 000 Turkin liiraa (TRY) ja 29 394 Romanian leuta (RON).

12 Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága määräsi 4.10.2013 antamallaan päätöksellä Chmielewskille 24 532 000 Unkarin florintin (HUF) suuruisen seuraamusmaksun sillä perusteella, että Chmielewski, joka oli jättänyt edellä mainitun rahamäärän ilmoittamatta saapuessaan unionin alueelle, ei ollut noudattanut hänelle asetuksessa N:o 1889/2005 ja laissa nro XLVIII asetettua velvollisuutta.

13 Chmielewski nosti päätöksestä kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa ja vetosi muun muassa siihen, että lain nro XLVIII säännökset olivat unionin oikeuden vastaisia.

14 Näissä olosuhteissa Kecskeméti közigazgatási és munkaügyi bíróság (Kecskemétin hallinto- ja työtuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Vastaako asetuksen N:o 1889/2005 täytäntöönpanosta annetun lain nro XLVIII – – 5/A §:n perusteella määrättävän hallinnollisen seuraamusmaksun määrä [kyseisen asetuksen] 9 artiklan 1 kohdassa asetettuja edellytyksiä, joiden mukaan kansallisessa oikeudessa säädettävien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä samalla oikeassa suhteessa rikkomiseen ja seuraamuksen tarkoitukseen nähden?

2) Rikotaanko [lain nro XLVIII] 5/A §:ssä säädetyllä seuraamusmaksun määrällä [EU-]sopimuksessa ja [SEUT] 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvien peiteltyjen rajoitusten kieltoa?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

15 Kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy lähinnä, onko SEUT 65 artiklan 3 kohtaa ja asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kyseisen asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta määrätään hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun mainittu määrä on yli 50 000 euroa.

16 Koska asetuksessa N:o 1889/2005 säädetään yhdenmukaisista säännöistä unionin alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalle valvonnalle, pääasiassa kyseessä olevaa säännöstöä on tarkasteltava ensin tämän asetuksen säännösten suhteen.

17 Kuten mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä mainitun asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä kolmanteen perustelukappaleen valossa, ilmenee, asetuksen tarkoituksena on täydentää direktiiviä 91/308 ja edistää sopusointuista, tasapainoista ja kestävää kehitystä koko unionissa vahvistamalla unionin alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalle valvonnalle yhdenmukaiset säännöt koko unionissa.

18 Asetuksen N:o 1889/2005 johdanto-osan toisen, viidennen ja kuudennen perustelukappaleen mukaan kyseisen asetuksen tarkoituksena on siis ehkäistä ennalta laittomasta toiminnasta saatujen tuottojen tuominen rahoitusjärjestelmään sekä mainitunlaisten tuottojen, jotka ovat jo olleet ”rahanpesun” kohteena, sijoittaminen, kannustaa olemaan aloittamatta sitä ja välttää sitä ottamalla käyttöön muun muassa periaate mainitunlaisten rahanliikkeiden ilmoituspakosta, mikä mahdollistaa niitä koskevan tiedonkeruun.

19 Tätä tarkoitusta varten mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään unionin alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön, joka kuljettaa mukanaan vähintään 10 000 euron verran käteisrahaa, velvollisuudesta ilmoittaa kyseinen rahamäärä.

20 Saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan kukin jäsenvaltio ottaa käyttöön seuraamuksia, joita se soveltaa, jos kyseistä ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty. Mainitun säännöksen mukaan tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

21 Tältä osin on muistutettava siitä, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun unionin lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu niiden seuraamusten osalta, joita sovelletaan unionin lainsäädännössä vahvistetussa järjestelmässä säädettyjen edellytysten noudattamatta jättämisen vuoksi, jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia valitsemaan niistä asianmukaisilta vaikuttavat seuraamukset. Niiden on kuitenkin käytettävä toimivaltaansa unionin oikeuden ja sen yleisten periaatteiden ja näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti (ks. tuomio Ntionik ja Pikoulas, C-430/05, EU:C:2007:410, 53 kohta ja tuomio Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, 23 kohta).

22 Erityisesti on todettava, että kansallisessa lainsäädännössä sallituilla hallinnollisilla toimenpiteillä tai rankaisutoimenpiteillä ei saada ylittää rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista asianomaisella lainsäädännöllä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi (ks. tuomio Ntionik ja Pikoulas, C-430/05, EU:C:2007:410, 54 kohta ja tuomio Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, 24 ja 53 kohta).

23 Unionin tuomioistuin on mainitussa asiayhteydessä todennut, että seuraamusten on ankaruudeltaan vastattava niillä rangaistavien rikkomisten vakavuutta ja niillä on erityisesti varmistettava todellinen varoittava vaikutus yleistä suhteellisuusperiaatetta kuitenkin noudattaen (ks. tuomio Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, 63 kohta ja tuomio LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, 45 kohta).

24 Pääasiasta on todettava, ettei lain nro XLVIII 5/A §:ssä säädettyjen seuraamusten tehokkuutta eikä varoittavuutta ole riitautettu ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa eikä unionin tuomioistuimessa.

25 Tätä taustaa vasten on riittävää todeta, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisilla seuraamuksilla voidaan saavuttaa asetuksella N:o 1889/2005 tavoitellut päämäärät ja varmistaa, että mainitun asetuksen 3 artiklassa säädetty ilmoitusvelvollisuus pannaan tehokkaasti täytäntöön, koska ne ovat omiaan saamaan asianomaiset henkilöt luopumaan ajatuksesta rikkoa mainittua velvollisuutta.

26 Lisäksi järjestelmä, jonka mukaan mainitun asetuksen 9 artiklassa tarkoitettujen seuraamusmaksujen määrä vaihtelee sen mukaan, kuinka suuri summa käteisrahaa on jätetty ilmoittamatta, ei lähtökohtaisesti vaikuta sellaisenaan olevan suhteettoman ankara.

27 Pääasiassa kyseessä olevassa säännöstössä säädettyjen seuraamusten oikeasuhteisuudesta on todettava, että siinä säädetyn seuraamusmaksun määrä nousee asteittain sen mukaan, kuinka suuri summa käteisrahaa on jätetty ilmoittamatta.

28 Toisin kuin Euroopan komissio väittää, oikeasuhteisuutta koskeva edellytys, joka jäsenvaltioiden asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklan nojalla käyttöön ottamien seuraamusten on täytettävä, ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kunkin tapauksen konkreettiset erityisolosuhteet.

29 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 79–81 kohdassa todennut, mainitun asetuksen 9 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on harkintavaltaa niiden seuraamusten valinnassa, jotka ne ottavat käyttöön sen varmistamiseksi, että mainitun asetuksen 3 artiklassa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta noudatetaan, mikä merkitsee sitä, että mainitun velvollisuuden rikkomisesta on voitava määrätä seuraamuksia tavalla, joka on yksinkertainen, vaikuttava ja tehokas, eikä toimivaltaisten viranomaisten välttämättä ole tarpeen ottaa huomioon muita olosuhteita, kuten tahallisuutta tai rikkomuksen uusimista.

30 Kun kuitenkin otetaan huomioon kyseisen rikkomuksen luonne eli se, että siinä rikotaan asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklassa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta, hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun rahan määrä on yli 50 000 euroa, ei ole oikeasuhteinen. Mainitunlainen seuraamusmaksu nimittäin ylittää sen, mikä on tarpeen kyseisen velvollisuuden noudattamisen takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että mainitulla asetuksella tavoitellut päämäärät saavutetaan.

31 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklassa säädetyn seuraamuksen tarkoituksena ei ole sanktioida mahdollista petollista tai lainvastaista toimintaa vaan ainoastaan mainitun ilmoitusvelvollisuuden rikkominen.

32 Tätä taustaa vasten on todettava, että – kuten mainitun asetuksen johdanto-osan 3 ja 15 perustelukappaleestakin ilmenee – kyseisen asetuksen tarkoituksena on varmistaa unionin alueelle tuotavan ja sieltä vietävän käteisrahan liikkeitä koskeva tehokkaampi valvonta sen estämiseksi, että rahoitusjärjestelmään syötettäisiin lainvastaisen toiminnan tuottoja, kuitenkin siten, että Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita kunnioitetaan.

33 On myös todettava, että asetuksen N:o 1889/2005 4 artiklan 2 kohdassa säädetään myös mahdollisuudesta hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti pidättää sellainen käteisraha, josta ei ole tehty mainitun asetuksen 3 artiklassa säädettyä ilmoitusta, muun muassa sen vuoksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla olisi valtuudet suorittaa mainitun käteisrahan alkuperään, käyttötarkoitukseen ja määränpäähän liittyvät valvonta- ja tarkastustoimet. Näin ollen seuraamuksella, joka muodostuisi mainittua määrää pienemmästä hallinnollisesta seuraamusmaksusta, jonka lisäksi ilmoittamatta jätetyt käteisrahat pidätettäisiin

mainitun 3 artiklan mukaisesti, voitaisiin saavuttaa kyseisellä asetuksella tavoitellut päämäärät ilman, että ylitetään sitä, mikä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, ettei pääasiassa kyseessä olevassa säännöstössä säädetä mainitunlaisesta mahdollisuudesta.

34 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, SEUT 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun rajoituksen olemassaoloa ei ole tarpeen tutkia.

35 Näissä olosuhteissa esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kyseisen asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta määrätään hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun mainittu määrä on yli 50 000 euroa.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kyseisen asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta määrätään hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun mainittu määrä on yli 50 000 euroa.

Allekirjoitukset